

залпъ отъ потерата изтрещява и обрулва нѣколко клончета и листа отъ дърветата. Стражението се почва отъ дветѣ страни и бързо се разразява въ буйни атаки, викове, псувни и гърмежи. Числото на турцитѣ сега е двойно и тройно, и въ скоро време четата се вижда заобиколена отъ четири страни. Предъ потерата имъ върви съ фанатична храбростъ единъ черкезинъ на конь, забелязанъ още въ първата битка, останалъ до сега неуязвимъ отъ куршумитѣ на възстаницитѣ. Най-после Караджата, залегналъ до единъ пнь, му се прицелва и го поваля. Но виковетѣ и залповетѣ се усилватъ, и Караджата получава сжщо своята първа рана въ ржката. Той не обажда никому за това и продължава да окуражава борцитѣ, които отблъскватъ атакитѣ. Врагътъ дава много жертви въ ранени и убити, но той все повече се засилва съ нови подкрепления. Така стражението продължава цѣлия день. Следъ пладне турцитѣ предприематъ още нѣколко нападения, но всѣки пжтъ биватъ отблъснати, благодарение на добритѣ естествени позиции и храбростта на юнацитѣ, които отговарятъ съ злъчни подигравки на всѣка несполучлива атака на врага. Въздухътъ е изпълненъ съ миризмата на стрелбата, кората на дърветата обелена, юнацитѣ почернѣли отъ юлската жега и отъ барутния пушекъ. Така четата дочаква вечерята въ тая спасителна малка гора, а съ спущането на нощната завеса гърмежитѣ на пушкитѣ малко по малко замлъкватъ.

Въ това сражение четата дава 8 души убити и ранени, число сравнително малко благодарение сгодността на позицията. Отъ турска страна жертвитѣ сж много по-голѣми. Тукъ е участвувала и редовна войска пехотинци „шишанели“ отъ Свищовъ и Русе, сражението продължило отъ сутринята до вечерята, и между многобройнитѣ убити пада жертва и единъ майоръ (по служба заптие табору) отъ Русе, на име Йехия-ага, и единъ юзбашия, отъ редовната кавалерия, Деде Ремзи ага, който получава сериозна рана въ ржката.

По огнения пжтъ. — Между селата Бѣла-Черква и Вишовградъ.

Презъ нощята четата се изтегля пакъ по сжщия начинъ както въ първата битка. Тя си пробива пжтъ откъмъ северъ, за да се извие после пакъ на югъ. Това е ново скжсване на обржча и изтегляне къмъ балканскитѣ усои, кждето сж устремени последнитѣ надежди на всички. Дружината върви безъ пжтъ презъ пожънати ниви и стърнища, измжчена отъ умора и безсъние. Тя страда най-вече отъ